

1898-11-02

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
dansk

Dateringsbegrundelse:
Dagen fremgår af brevet. Året er 1898,
hvor Alhed og Johannes Larsen var på
bryllupsrejse til Italien..

Generel kommentar:
Det unge par er på bryllupsrejse.
Hospits er et herberg.

Afsendersted:
Milano

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Fremgår af brevet.

Modtagersted:
Erikshaab

Omtalte personer:
Johannes Larsen

Omtalte steder:
St. Gotthart
Pisa, Italien

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv

Trykt udgave:
Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed og Johannes Larsen er på vej til Pisa med tog. De står af toget og går til toppen af St. Gotthart.

TRANSSKRIFTION

Milano 2den Nov

Kæreste Mor

Jeg er kommen i Tanker om, at det vist var ubesindig af mig at skrive, at vi vilde spadserere over St. Gotthart, I kunne mulig ængste Eder ved Tanken derom, men jeg skynder mig herved at meddele, at vi lykkelig have tilendebragt denne i øvrigt ikke Spor af farefulde Tur. – Det var meget interessant; vi begyndte paa Spadsereturen Kl 10½ og Kl. 12½ naade vi en lille Landsby, hvor vi spiste til Middag. Kl. 1½ startede vi igen, og her begyndte den interessanteste Del af Turen, vi saa fra nu af ikke en menneskelig Bolig og ikke et dito Væsen. I 4 Timer gik vi uafbrudt opad, og Naturen blev vildere og vildere, vi fulgte Floden Reuss til dens Udspring og det var meget interessant at iagttage dens Manøvre, mange Steder dannede den pragtfulde Vandfald. Desværre havde vi det Uheld, at det regnede de sidste 3 Timer, saa vi naade fuldstændig gennemblødte Toppen, og desuden laa der saameget Taage og saamange Skyer omkring os, saa vi ikke fuldstændig kunde se men kun ane alle de sneklædte Toppe omkring, men vi fik jo alligevel et udmærket Indtryk af Alpenaturen. Det var næsten helt mørkt, inden vi naade Toppen, og det saa et Øjeblik ud [tilføjet: ud] som vi var blevne nødte til at begynde Nedstigningen med det samme, idet vi ikke kunde opdage noget levende Væsen. Der var 3 Huse, men de var helt tillukkede og ingen besvarede vores Banken Til sidst fandt vi imidlertid en aaben Dør og skønt der var meget skummelt og lugtede fælt muggent, gik vi ind og opad en Trappe. Vi bankede paa en Dør og kom endelig ind i en Stue, hvori der fandtes 2 Mænd, en Dreng og to kolossale St. Bernhardshunde. Vi spurgte om vi kunde faa Nattelogi, og det kunde vi heldigvis. – Der var dejlig varmt og I kan tro, det gjorde godt at sidde ned og faa noget at spise de skulde netop selv til at spise og havde en stor Terrin varm Suppe paa Bordet. Vi spiste med og det smagte dejlig skønt den var lavet af Ost, Vand og Hvedebrød. – Den ene Mand og Drengen bo heroppe hele Vintren og de udgøre det saakaldte Hospits e [overstreget:e] De proviantere om Efteraaret og maa være belavede paa ikke at se noget Menneske førend til Foraaret. De have Nøglen til et Hotel, hvor der er Værtsfolk om Sommeren. Der lå vi om Natten i et rigtig pænt Værelse. Næste Morgen var vort Tøj tørt og styrkede og udhvilede be- [fortsættes på side 1, på hovedet:] gav vi os paa

Nedturen, der varede c. 3 Timer, vi havde no [udstreget:no] været næsten 7000 Fod oppe. Vi begyndte, hvor Toget kører ind i den store Tunnel og kommer ned, hvor den ender altsaa saaledes: (de streger ere L & mig [tegning indsæt] midt paa Bjærget. – Vi naa først Pisa i Overmorgen Fredag. 1000 Hilsner fra os begge

27/1002
1000 Hilsener fra de 1000
! Overmorgen
Hyge: - Vicoa Fontana
HOTEL BISCIONE ABELINQUE
avec Succursale au Corso
Milano 2 den
1000 Hilsener fra de 1000
Fandt by Rommen ved den
Lover det Rom med den
werden 1000 for alle, vi begynde
de 1000, de kunde se vent
gaa i de 1000, der var
Lørdag Mar.
er Rommen i Tænder om
at det vist var ubændig af mig
at arrive at vi vilde spadsere
over St. Cathart y Romme
med de 1000 ved Tænder.
derom men j. Mynder mig
herud at med de at vi
lykket have tiledebragt
de 1000 i rigtig ind. 1 par af
farefulde tur. - Det var
meget interessant; vi begynde

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

he paa Spadsereturen 1854.
og 18. 12. k. naade vi en lille
Kædet, hvor vi spirkte til
Migra. 18. 1. 1/2. Arbejde i egen
og blev begyndte den inders-
maendene. Del af Turen, vi saa
fra. vi af ikke en menneske
Reg. Trak, og ikke et dibe træ
ren. 14. 1/2. Turen gik vi i af-
brunt apat, og Natoren blev
videre, og videre, vi fulgte
Floden Reuss, og dens Udspring
og det var meget interessant
at i aften den Natoren
maage Peter sammene den
præfulde Vandsfald. Hvor
re havde is det Skuld at
det reude de sidde, og Reuss
saa vi naade fuldstandig, og
glemte bløde Tappet, og
desuden saa der saameget

Tage og saameget. Peter
og Reuss, og saa vi ikke
fuldstændig. Reuss se uden
Rim, and alle de røde Klæd-
le Tappet om Reuss, men
vi fik jo alligevel et ind-
vendigt Mød. Tryk af 1/2. Pe-
natoren. Det var usædvan-
ligt hurtigt, inden vi naade
Tappet, og det saa et 1/2.
Udenfor is var bløde
vorte til at begynde med
vingen med det samme, idet
vi ikke Reuss opdage det
levende Varem. Der var
fluse, men de var helt til
L. Hvide og ingen besvare
de var Reuss. Til sidst
pant. vi i sidst et en aaben
dor, og sket der var meget
stundumelt, og trofede fald
uigenet, og vi i en, og opad
en Trappe. Vi bankede paa
en Dør, og kom endelig ind i

en Pline, lvarier der faucres &
Maud, en Dreng & ho Kalossa
le Pt. Meruharhtuunde. Vi
spurde om i Rinde paa
Narreløge, & det Rinde i
Ludvig's. - Der var dygt varmt
& is Ran bro det gjorde godt at
ridde ned & paa noget at spise
de skulde susheslo hat spise
og havde en stor Terrin varum
Peppe paa Borden. Vi spiste med
g det smagte dygt. Kout den
guar laant af Ont, Hans & Floede
arod. - Den ene Maud og Dreng
gen ho beroppe lude Vestren
og de usgore det saakalige
Hospitla. De proviantere
om sphaarant & maer veere
belandede paa ikke at se
noget Meesters foreud til
Faraant. De have Nogle til
et Hadel lvar der er Verbs,
folk om Dommere. Der
laa i om Nallein i et rigt
ty pent Verbs. Nogle
Morgen var vort Foj kort
og stykede & udvilede he